

ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

Administrative Factors Affecting the Effectiveness of Internal Quality Assurance under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2

แคทลียา จันปุม¹ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย โพไพล² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์³

Kattaleeya Janpoom¹ Assoc. Prof. Dr. Tawatchai Pailai² Asst. Prof. Dr. Vajitra Vonganusith³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ ศึกษาความสัมพันธ์ อำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 317 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 92 คน ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน จำนวน 92 คน และครูผู้สอน จำนวน 133 คน ในปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยแบบสอบถามปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.984 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.687 – 0.899 และแบบสอบถามประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.960 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.619 – 0.835 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t – test ชนิด Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และจำแนกตามลักษณะการเปิดสอน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
4. ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และจำแนกตามลักษณะการเปิดสอน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ปัจจัยการบริหาร การประกันคุณภาพภายใน

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

¹Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}Lecturer Master of Education Program and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: แคทลียา จันปุม, aom.mooauan@gmail.com

รับเมื่อ 27 ธันวาคม 2568 แก้ไข แก้ไข 15 มีนาคม 2569 ตอรับ 19 มีนาคม 2569

5. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ($r_{xy} = .525$)

6. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีจำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารงบประมาณ (X_5) และด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_4) และอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง (X_1) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 36.60

7. แนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เสนอแนะไว้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารงบประมาณ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการใช้ งบประมาณแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพื่อการตัดสินใจที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ 2) ด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการพัฒนาบุคลากร เน้นการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต และ 3) ด้านบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้าง ส่งเสริม วัฒนธรรมนวัตกรรม และความร่วมมือ เพื่อให้องค์กรพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine, compare, investigate the relationship and predictive power, and establish guidelines for developing 21st century administrative factors affecting the internal quality assurance effectiveness of schools under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2, classified by position status and teaching characteristics. The sample included 317 participants, consisting of 92 school administrators, 92 teachers responsible for internal quality assurance, and 133 teachers in the academic year 2025. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, and participant selection for the study involved employing stratified random sampling. The instruments for data collection included questionnaires and interview forms. The questionnaire on 21st century administrative factors had discriminative powers ranging from 0.687 to 0.899 and reliability of 0.984, and the questionnaire on internal quality assurance effectiveness of schools had discriminative powers ranging from 0.619 to 0.835 and reliability of 0.960. Statistics for data analysis included frequency, percentage, mean and standard deviation, Independent Samples t – test, One – Way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. The 21st century administrative factors were overall at a high level.
2. The internal quality assurance effectiveness of schools was overall at a high level.
3. The comparison of 21st century administrative factors classified by position status showed differences at the 0.01 level of significance, and classified by teaching characteristics showed differences at the 0.05 level of significance.
4. The comparison of internal quality assurance effectiveness of schools classified by position status and teaching characteristics showed no significant differences.

5. The 21st century administrative factors and the internal quality assurance effectiveness of schools showed a positive correlation at the 0.01 level of significance with a moderate correlation ($r_{xy} = .525$).

6. The 21st century administrative factors could predict the internal quality assurance effectiveness of schools at the .01 level of significance in two aspects: budget management (X_5) and professional personnel development (X_4), and at the .05 level of significance in one aspect: organizational atmosphere and organizational culture of change (X_1), with the predictive power of 36.60 percent.

7. Guidelines for developing 21st century administrative factors affecting the internal quality assurance effectiveness of schools under Nakhon Phanom Primary Educational Service Area Office 2 recommended three aspects: 1) Budget management – school administrators should emphasize results-based budgeting using digital technology to support transparent and efficient decision – making; 2) Professional personnel development – school administrators should emphasize personnel development focusing on future skills development; and 3) Organizational atmosphere and organizational culture of change – school administrators should create an open atmosphere, promote innovation culture and collaboration, ensuring the organization is prepared to respond to rapid changes.

Keywords: Administrative Factors, Internal Quality Assurance

บทสรุป

ในศตวรรษที่ 21 สังคมโลกกำลังเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งส่งผลต่อวิถีชีวิต เศรษฐกิจ และระบบการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การศึกษาจึงต้องมีการบริหารจัดการที่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมยุคใหม่ เพราะการก้าวหน้าที่ล่าช้าจะทำให้สถานศึกษาเสียโอกาสในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพครบถ้วนตามบริบทโลกปัจจุบัน ในบริบทดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กรมีบทบาทสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องปรับตัว พัฒนาความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการเพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความทันสมัย และตอบโจทย์ทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งระบบการศึกษาของไทยยังได้กำหนดแนวทางสำคัญผ่านพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษา และการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องทั้งด้านผู้เรียน การบริหารจัดการ และกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารสถานศึกษาต้องอาศัยการจัดสรรทรัพยากร การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการจัดการศึกษา เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ของผู้เรียนและคุณภาพของสถานศึกษาในภาพรวม

อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ก็เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562, หน้า 10) แม้สถานศึกษาจะมีกรอบกฎหมายและนโยบายรองรับในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แต่ความเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัลยังคงเป็นความท้าทายสำคัญที่สถานศึกษาต้องเผชิญ สถานศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้ ความสามารถในการด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี ซึ่งผู้บริหารจะต้องรู้

เท่าทันความเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเอง คิดหายุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการใหม่ ๆ (มณฑาทิพย์ นามนุ, 2561, หน้า 11)

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญดังที่กล่าวมา พบว่า ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา จำเป็นต้องเสริมสร้างความรู้ความสามารถและพัฒนาวิธีการบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และการสร้างระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ถือเป็นหัวใจสำคัญในการยกระดับคุณภาพสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน ดังนั้น การพัฒนาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

คำถามการวิจัย

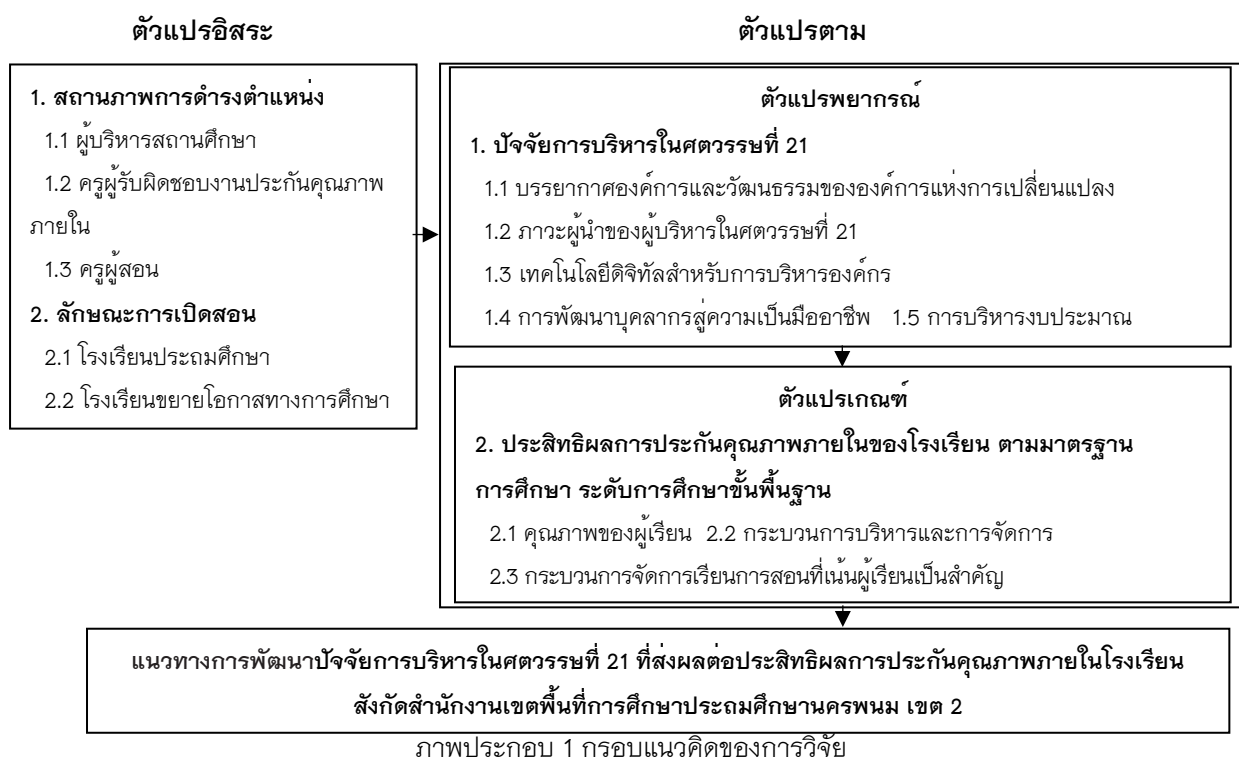
1. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน อยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
5. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 และประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
6. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ด้านใดบ้าง ที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน
7. แนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน

3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอนที่ต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตาม สถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอนที่ต่างกัน
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน
6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพ ภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2
7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพ ภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำนวน 1,784 คน จาก 181 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 197 คน และครูผู้สอนจำนวน 1,587 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 92 คน และครูผู้สอน จำนวน 225 คน จากทั้งหมด 92 โรงเรียน

3. เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 จำนวน 5 ด้าน มีค่าความเชื่อมั่น 0.984 และเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน จำนวน 3 ด้าน มีค่าความเชื่อมั่น 0.960

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล เสนอคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 317 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ทำการประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t – test for Independent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

การหาแนวทางพัฒนาโดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ด้านที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน นำไปหาแนวทางพัฒนาต่อไป

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ โดยกำหนดประเด็นคำถามที่กำหนดขึ้นไว้เป็นกรอบในการสนทนา เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการหาแนวทางพัฒนา
3. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการนำเสนอเป็นรายข้อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปน้อย

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 โดยรวม อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
3. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และลักษณะการเปิดสอน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน
4. ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และลักษณะการเปิดสอน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
5. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .525$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
6. อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวม ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน สามารถพยากรณ์ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการบริหารงบประมาณ (X_5) และด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_4)

และมีจำนวน 1 ด้าน สามารถพยากรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์การ และวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง (X_1)

7. แนวทางทางการพัฒนาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียน ประกอบด้วย จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารงบประมาณ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการใช้ งบประมาณแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพื่อการตัดสินใจที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ 2) ด้านการ พัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาควรเน้นการพัฒนาบุคลากร เน้นการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต และ 3) ด้านบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้าง บรรยากาศที่เปิดกว้าง ส่งเสริมวัฒนธรรมนวัตกรรม และความร่วมมือ เพื่อให้องค์กรพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 และด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหาร การศึกษาในศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพบุคลากร การเสริมสร้างภาวะผู้นำ และการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารและครู มีการพัฒนาบุคลากร สู่ความเป็นมืออาชีพ ทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้ การบริหารงาน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้นำเชิงกลยุทธ์ ที่สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแนวทางการ พัฒนาโรงเรียนให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างเหมาะสม ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา ประทุมสุวรรณ (2562, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร์ บุตรราช, อัครวัฒน์ บุปผาวิศักดิ์ และนาวิ อุดร (2568, หน้า 111) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อ การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านคุณภาพของผู้เรียน ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ และด้าน กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพ และครูผู้สอน ต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนา

คุณภาพการศึกษาในทุกมิติ โดยเฉพาะการยกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดสำคัญของประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายใน และยังส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้คุณภาพของผู้เรียนและกระบวนการบริหารจัดการโดยรวมมีประสิทธิผลสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธิฐา วงษ์คลองเชื้อ และพนายุทธ เขียวบาล (2565, หน้า 2) ได้ทำการวิจัย เรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน พบว่า

3.1 ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศองค์การ และวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง และด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน มีบทบาทหน้าที่ และมุมมองต่อการบริหารจัดการองค์การที่ต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาจะมองภาพรวมของการบริหารในเชิงนโยบายและกลยุทธ์ จึงรับรู้ถึงความสำคัญของการสร้างบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลงในระดับสูงกว่า ขณะที่ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในและครูผู้สอนอาจมองในเรื่องผลลัพธ์ในระดับปฏิบัติการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในแต่ละด้านมากกว่า โดยผู้บริหารยังมีบทบาทสำคัญ ในการวางแผนและพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะตามเป้าหมายขององค์กร จึงทำให้มีมุมมองเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพในระดับที่สูงกว่าครูผู้สอน ในขณะที่ครูผู้สอนอาจประเมินจากประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดด้านเวลา ภาระงาน หรือโอกาสในการเข้าร่วมพัฒนา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริสา คงกะพัน, สาธร ทรัพย์รวงทอง และสุพัฒนา หอมบุปผา (2567, หน้า 143) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอน โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความคิดเห็นมากกว่าในโรงเรียนประถมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีลักษณะการบริหารจัดการที่ซับซ้อนและหลากหลายกว่าโรงเรียนประถมศึกษา เนื่องจากต้องดูแลการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาส ต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางนโยบาย หลักสูตร และความต้องการของผู้เรียน

ที่หลากหลายมากกว่า จึงต้องปรับตัว และขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญเพชร พลวงศ์ (2564, หน้า 195) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ปัจจัยทางการบริหารโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4. ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และลักษณะการเปิดสอน พบว่า

4.1 ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน ต่างมีความเข้าใจต่อแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในในทิศทางเดียวกัน มีมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และมีระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ทำให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในอย่าง ส่งผลให้การดำเนินงานในแต่ละโรงเรียนมีแนวทางที่สอดคล้องกัน และเกิดความเข้าใจร่วมกันในหลักการ วิธีการ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในโรงเรียนในระดับเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริยา ดวงเทพ, วิรัตน์ ธรรมาภรณ์ และสุภัทรา ภูษิตรัตนวลี (2563, หน้า 150) ได้ทำการวิจัย เรื่องการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งการปฏิบัติงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.2 ประสิทธิภาพการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอน โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนประถมศึกษาหรือโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ต่างมีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในภายใต้นโยบาย และแนวทางเดียวกัน ส่งผลให้ทุกโรงเรียนมีรูปแบบการดำเนินงานที่ไม่แตกต่างกัน ครูและผู้บริหารมีความเข้าใจร่วมกันในหลักการ และขั้นตอนของการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาหะมะบาคอรี มาซอ และจรรณี แก้วเอี่ยม (2564, หน้า 54) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 พบว่า การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .525$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารในศตวรรษที่ 21 เป็นแนวทางการบริหารที่มุ่งเน้นการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษามีการพัฒนาทักษะ ความรู้ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนกระบวนการบริหารจัดการ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทิยา รอดเทศ และนิรดา

เวชญาลักษณ์ (2566, หน้า 67) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนขนาดเล็ก ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สกฤณา ไบภักดี, เยาวลักษณ์ สุตตะโคตร และธวัชชัย ไพโหล (2566, หน้า 27) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า ปัจจัยทางการบริหาร (X) กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน (Y) โดยรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .572^{**}$)

6. ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงบประมาณ (X_5) และด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_4) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ ด้านบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง (X_1) โดยตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ ด้านการบริหารงบประมาณ (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .354 รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .287 และด้านบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .115 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวม ได้ร้อยละ 36.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.32297 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงบประมาณ การพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ และบรรยากาศองค์การกับวัฒนธรรมขององค์การแห่งการเปลี่ยนแปลง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทโดยตรงต่อการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิผล โดยเฉพาะด้านการบริหารงบประมาณ ซึ่งเป็นฐานสำคัญในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่การพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ ช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีศักยภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานคุณภาพอย่างเป็นระบบ และเกิดการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ส่วนบรรยากาศองค์การและวัฒนธรรมแห่งการเปลี่ยนแปลง ช่วยสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาและรักษาคุณภาพอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติชัย อาจหาญ (2565, หน้า 181) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร พบว่า อำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารโรงเรียน มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน ได้โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้สามารถรวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ได้ร้อยละ 71.9 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.20345 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธิตา วงษ์คลองเขียน และพนายุทธ เขยบาล (2565, หน้า 2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย พบว่า สมการพยากรณ์การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานองคาย โดยใช้ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นตัวแปรพยากรณ์ได้อำนาจพยากรณ์ร้อยละ 60.80 โดยมีสมการดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

ดังนี้ $Y' = .1888 + .446(X_2) + .226(X_5) + .086(X_4)$ สมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน $Z' = .572(X_2) + .381(X_5) + .143(X_4)$

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นมืออาชีพ ภาวะผู้นำ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาการบริหารในด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน และการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งและสมดุลในทุกมิติของการบริหารในศตวรรษที่ 21

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้บริหารจึงควรเน้นพัฒนาทักษะการบริหารที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานการประกันคุณภาพ เช่น การวางแผนกลยุทธ์ การพัฒนาบุคลากร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการติดตามและประเมินผล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารในศตวรรษที่ 21 ในมิติอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อประกันคุณภาพภายใน เช่น การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของชุมชน และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมมากขึ้น

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการประกันคุณภาพ เช่น ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหาร ภาวะผู้นำทางวิชาการ และแรงจูงใจในการทำงานของครู เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในด้านที่หลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติชัย อาจหาญ. (2565). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ขวัญเพชร พลวงศ์. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นันทิยา รอดเทศ และนิรดา เวชญาลักษณ์. (2567). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 18(3), 58 – 71.
- นิรันดร์ บุตรราช, อัครวัฒน์ บุปผาพิศศักดิ์ และนาวิ อุดร. (2568). ปัจจัยการบริหารที่ส่งต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี. วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 19(1), 104 – 116.

- ปัทมา ประทุมสุวรรณ. (2562). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- มณฑาทิพย์ นามนุ. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มาหะมะบาคอรี มาซอ และจรูณี แก้วเอียน. (2564). การบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 3. วารสารการบริหารการศึกษาและครุศาสตร์, 1(3), 47 – 55.
- เมธิดา วงษ์คลองเขื่อน และพณายุทธ เขยบาล. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย. วารสารครุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 4(2), 1 – 17.
- สกุณา ไบภักดี, ยาวลักษณ์ สุตะโคตร และธวัชชัย ไพไธล. (2566). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 5(1), 27 – 40.
- อริสา คงกะพัน ,สาธิต ทรัพย์รวงทอง และสุพัฒน์นา หอมบุปผา (2567). การศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. วารสารการบริหาร การศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา, 4(1), 134 – 146.
- อารียา ดวงเทพ. (2563). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล, 6(1), 145 – 152.